

نگاه تفصیلی به

۵۰ اولویت اساسی مجلس دهم

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	□ مقدمه
۱	الف - عناوین اجمالی اولویت‌های مجلس دهم
۴	ب - عناوین تفصیلی اولویت‌های مجلس دهم

دهمین دوره انتخابات مجلس شورای اسلامی فرصت تازه برای ایجاد تغییر و انتخاب برنامه‌ها و روش‌های جدید فراهم می‌سازد. در شرایط موجود کشور مجلس دهم شورای اسلامی اولویت‌های خود را باید بر اساس کدام موضوعات و مباحث طراحی و عملیاتی نماید، تا بتواند ظرفیت عظیم نیروی انسانی تحصیل‌کرده و پراکنده را فعال سازد و نیز هدایت سرمایه‌ها به سمت تولید صنعتی و کشاورزی، رونق تولید و حل مشکل رکود چاره اندیشی نماید و به پیشرفت کشور شتاب دهد، همچنین برای اشتغال جوانان، و دیگر مشکلات اقتصادی راه حل‌های مناسبی پیدا نماید.

رهبر معظم انقلاب اسلامی روز دوشنبه ۱۹ بهمن ۹۴ در دیدار فرماندهان و جمعی از پرسنل نیروی هوایی و پدافند هوایی ارتش جمهوری اسلامی، در بحث انتخابات، خطاب به مسئولان نیز چند نکته مهم بیان کردند که اصلی‌ترین آنها، مشغول نشدن به مسائل تبلیغاتی و روزنامه‌ای بود. ایشان افزودند: مسئولان به یاری پروردگار مشغول کار و تلاشند اما مراقب باشند که جنجال‌های روزمره انتخاباتی آنها را سرگرم نکند و از پرداختن به مسائل مهم به ویژه اقتصاد غافل ننماید. حضرت آیت الله خامنه‌ای، انتخابات را موضوعی در نهایت اهمیت خواندند اما خاطرنشان کردند: این مسئله با همه اهمیتش مقطعی است و آنچه بعد از چند هفته باقی می‌ماند مسائلی اساسی کشور از جمله "مقاوم سازی اقتصاد" است. رهبر انقلاب با اشاره به ظرفیت عظیم نیروی انسانی تحصیل‌کرده و پراکنده، ویژگی‌های اقلیمی و منابع و ذخائر طبیعی ایران به مسئولان تأکید کردند: با تکیه بر این سرمایه‌های بی‌نظیر، اقتصاد کشور را به گونه‌ای مقاوم کنید که دشمن از فکر فشارهای اقتصادی برای تحمیل خواسته‌هایش منصرف شود.

حضرت آیت الله خامنه‌ای خاطرنشان کردند: مسئولان با هدایت سرمایه‌ها به سمت تولید صنعتی و کشاورزی، رونق تولید و حل مشکل رکود، به پیشرفت کشور شتاب دهند تا دشمن بالاجبار بفهمد که تحریم بی‌فایده است. ایشان با یادآوری سخنان «ده، ۱۲ ساله اخیر خود» به مسئولان درباره ضرورت مقاوم‌سازی درونی اقتصاد افزودند: "اگر این هدف تحقق یابد برای اشتغال جوانان، بیکاری و دیگر مشکلات اقتصادی نیز راه‌حل‌های مناسبی پیدا می‌شود." بر همین اساس با مطالعات و بررسی‌های انجام شده حدود ۵۰ اولویت مبتنی بر نظرات کارشناسان و صاحب‌نظران عرصه اقتصاد در شرایط فعلی کشور بدست آمده که به عنوان ۵۰ اولویت مجلس آینده در قالب چند موضوع اساسی در حوزه اقتصادی دسته‌بندی شده است:

الف - عناوین اجمالی اولویت‌های مجلس دهم:

۱. خودکفایی در محصولات اساسی، اصلی‌ترین برنامه‌های مجلس آینده
۲. تخصیص اعتبارات لازم به بخش کشاورزی
۳. مدیریت آب بر مبنای تامین امنیت غذایی
۴. مدیریت بازرگانی و تولید کشاورزی در حمایت از تولید داخلی
۵. شفافیت در آمار و اطلاعات بخش کشاورزی
۶. اقتصاد دانش بنیان در بخش کشاورزی
۷. ساماندهی شرکت داری بانک‌ها

۸. ضرورت نظارت مؤثر توسط بانک مرکزی
۹. ضرورت شفافیت در نظام بانکی برای مقابله با فساد
۱۰. تهیه نقشه جامع و کامل از انرژی در کشور
۱۱. نظارت و هدایت قراردادهای جدید نفتی
۱۲. مبارزه با خام فروشی وظیفه اصلی نمایندگان مجلس دهم
۱۳. ضرورت توسعه صنعت پتروشیمی
۱۴. هدایت و کنترل مصرف انرژی در داخل کشور
۱۵. حفظ کارت سوخت و استفاده بهینه از آن
۱۶. اولویت‌های توسعه و تولید صنعتی
۱۷. تأمین مالی بخش تولید
۱۸. تضمین بازار کالای تولید داخل
۱۹. اصلاح نظام توزیع و کارآمدسازی آن
۲۰. افزایش درآمدهای مالیاتی از طریق افزایش پایه مالیاتی
۲۱. کنترل فعالیت‌های غیرمولد با ابزار مالیات
۲۲. تحقق سیاست برون‌گرایی اقتصاد مقاومتی
۲۳. تقویت «پیمان‌های پولی دوجانبه»
۲۴. رصد دقیق اجرای برجام و برداشته شدن تحریم‌ها
۲۵. تأمین مسکن متناسب با نیاز خانواده
۲۶. خطر تورم در بازار مسکن
۲۷. خانه‌های خالی و خانواده‌های سرگردان
۲۸. ضرورت احیای بافت‌های فرسوده در کشور
۲۹. ارتقای سلامت مردم
۳۰. سیاست‌گذاری و نظارت بر نظام سلامت
۳۱. عدم شفافیت اطلاعات در بخش درمان
۳۲. ضرورت اجرای طرح پزشک خانواده
۳۳. نظارت بر روند درست بیمه‌های سلامت
۳۴. طرح تحول نظام سلامت
۳۵. تنظیم نرخ رشد جمعیت برای مقابله با معضل پیری
۳۶. تحقق سند تحول بنیادین در آموزش و پرورش
۳۷. ارتقاء کیفیت آموزش و پرورش
۳۸. تعمیق روند خصوصی‌سازی آموزش و پرورش
۳۹. ساماندهی نیروی انسانی آموزش و پرورش
۴۰. اصلاح رویکرد نظام آموزش عالی در "حفظ و گسترش حوزه اختیارات"

۴۱. اصلاح "نظام تأمین مالی" آموزش عالی
۴۲. فراهم سازی زمینه آمایش آموزش عالی و نظام علم و فناوری کشور
۴۳. اصلاح نظام ارتقاء اعضای هیئت علمی بر اساس اولویت های کشور
۴۴. عملیاتی سازی مسئله معوقات بانکی
۴۵. اصلاح نظام بانکی و جلوگیری از انحراف در هدایت نقدینگی
۴۶. جذب سرمایه خارجی، با هدف انتقال فناوری و توانمندسازی داخلی
۴۷. توسعه ظرفیت های پالایشگاهی در کشور
۴۸. ترجیح منافع ملی بر منافع محلی و استانی
۴۹. هدایت بانک ها در ارائه تسهیلات به تولیدکنندگان
۵۰. نظارت دقیق بر روند خصوصی سازی آموزش و پرورش

ب - عناوین تفصیلی اولویت‌های مجلس دهم:

۱- خودکفایی در محصولات اساسی، اصلی‌ترین برنامه‌های نمایندگان

خودکفایی در تولید محصولات اساسی یکی از دغدغه‌های مهم حضرت امام (ره) و رهبر معظم انقلاب بوده، چرا که بدون تحقق خودکفایی در این عرصه، امنیت غذایی پایدار رخ نخواهد داد و در نتیجه کشور همواره وابسته خواهد ماند. در قانون اساسی، سیاست‌های کلی و قوانین موضوعه کشور، دولت موظف به تحقق خودکفایی شده است. در این مسیر توجه به برخی عوامل حائز اهمیت است. یکی از مهمترین عوامل، اعلان به موقع و مناسب «قیمت خرید تضمینی» برخی محصولات اساسی، همچون گندم، است. قیمت خرید تضمینی ابزار اصلی دولت برای بهبود تولید محصولات اساسی محسوب می‌شود. مسیر تحقق خودکفایی یک مسیر میان‌مدت است که استقامت و پایداری در مسیر را می‌طلبد و باید جزء اصلی‌ترین «برنامه‌های نمایندگان» به ویژه نمایندگان کمیسیون کشاورزی باشد.

۲- تخصیص اعتبارات لازم به بخش کشاورزی

کمبود منابع مالی در قالب حمایت‌های دولتی یکی از چالش‌های مهم بخش کشاورزی محسوب می‌شود که همواره به این بخش صدمات بسیاری وارد کرده است. «مجلس شورای اسلامی» می‌تواند با اولویت‌دهی به بخش کشاورزی در تخصیص اعتبارات سالانه و با نظارت و پیگیری تحقق یارانه این بخش توسط دولت، زمینه رونق اقتصادی بخش کشاورزی را فراهم آورد. سابقه نشان می‌دهد تخصیص اعتبارات دولتی به بخش کشاورزی و تولید غذا نسبت به بخش‌های دیگر اقتصادی، همچون خودروسازی، از اهمیت کمتری برخوردار است. در حال حاضر این بی‌توجهی به یک شرایط بحرانی رسیده است.

۳- مدیریت آب بر مبنای تامین امنیت غذایی

هرچند مسئله کم آبی به عنوان مهمترین چالش این روزهای کشور بیان می‌شود، اما با مطالعه آمار هدر رفت منابع آبی در کشور، میتوان با اطمینان اذعان کرد که مشکل کشور «بحران آب» نیست، بلکه «بحران مدیریت آب» است. «نمایندگان مجلس دهم» باید علاوه بر پیگیری اجرای دقیق قانون افزایش بهره‌وری، مراقب جریان‌های انحرافی که به اسم «بحران آب» بخش کشاورزی را تضعیف کرده و راهکارهای انحرافی همچون «طرح نکاشت» را برای مقابله با بحران آب مطرح می‌کنند، باشند.

۴- مدیریت بازرگانی و تولید کشاورزی در حمایت از تولید داخلی

آنچه در سال‌های گذشته در زمینه تأمین نیاز داخلی در کشور به ویژه در مقاطعی نظیر شب عید، رخ می‌داد اولویت داشتن واردات محصولات کشاورزی نسبت به بهبود و توسعه تولید داخلی آن بود که نتیجه‌ای جز تضعیف بیش از پیش این بخش و دور شدن از آرمان خودکفایی نداشت. دلیل اصلی این مسئله، عدم اختیار وزارت جهاد کشاورزی در بازرگانی محصولات کشاورزی بود. تصویب قانون «تمرکز وظایف و اختیارات بخش کشاورزی در وزارت جهاد کشاورزی» در مجلس نهم، به خوبی زمینه حمایت از تولید داخلی محصولات کشاورزی را فراهم آورد. اما اکنون این خطر وجود دارد که جریان‌های ذینفع از وضعیت سابق، با طرح دلایلی غیرواقعی و جریان‌سازی پیرامون آن، مجدداً این قانون را از سر راه بردارند. صیانت از قانون فوق‌الذکر (قانون تمرکز) و نظارت بر روند اجرای این قانون و همچنین رفع موانع پیشروی آن از وظایفی است که بر دوش «نمایندگان مجلس شورای اسلامی» قرار دارد.

۵- شفافیت در آمار و اطلاعات بخش کشاورزی

فقدان شفافیت آمار و اطلاعات در بخش کشاورزی زمینه ناامنی غذایی، نابسامانی بازار و ناتوانی دولت در حمایت‌های مؤثر و برنامه‌ریزی شده را فراهم آورده است. وجود اقتصادهای پنهان، دلال محور بودن نظام توزیع، رانت در واردات نهاده‌های کشاورزی و افزایش چند برابری قیمت نهایی، بخشی از نتایج نبود شفافیت در زنجیره تأمین محصولات کشاورزی است. پیگیری سامانه بخش کشاورزی توسط "نمایندگان مجلس" می‌تواند فرایندهای اجرایی را تسریع بخشیده و امکان برنامه‌ریزی صحیح را فراهم آورد.

۶- اقتصاد دانش بنیان در بخش کشاورزی

علیرغم نیازهای شدید علمی بخش کشاورزی جهت ارتقای سطح فناوری‌ها و بهره‌وری، اغلب فارغ التحصیلان کشاورزی فرصت اشتغال تخصصی را ندارند. یکی از مهمترین دلایل آن انحصار دولتی در بخش تحقیقات کشاورزی و فراهم نساختن بستر حضور شرکتهای دانش بنیان و بخش خصوصی در این عرصه است. به عبارت دیگر اغلب هزینه کردهای دولت در بخش تحقیقات کشاورزی به جای اینکه مانعی را از پیش پای کشاورزان برداشته و بازارهای دانش بنیان را شکل دهد، سدی پیشروی توسعه فناوری بخش شده است. بنابراین "نمایندگان مجلس" می‌توانند با تدوین قوانین مورد نیاز برون سپاری فعالیتهای تصدی گرایانه و توجیه پذیر از لحاظ اقتصادی، می‌بایست در دستور کار متولیان بخش کشاورزی قرار گیرد.

۷- ساماندهی شرکت داری بانک‌ها و مسئله معوقات بانکی

نظام بانکی شریان اصلی هدایت نقدینگی در کشور است و اگر به درستی کار نکند، نظام اقتصادی دچار اختلال می‌شود. متأسفانه در حال حاضر نظام بانکی علی رغم آنکه بخش اعظم نقدینگی کشور را خلق می‌کند (بیش از ۸۰ درصد)، کمترین تمکین را از سیاست‌های کلی اقتصادی کشور دارد. یکی از علل این مشکل، بنگاه داری بانکها است. بانکها به جای هدایت نقدینگی به بخش‌های مولد اقتصاد، آنها را در قالب تسهیلات کلان در اختیار شرکت‌های زیرمجموعه خود قرار داده و علاوه بر نابودی بخش تولید در کشور، سبب بروز اختلالات بزرگ در نظام اقتصادی کشور را پدید می‌آورند. بخش مهمی از این تسهیلات هم به معوقات تبدیل شده و از آنجا که بانک تمایلی به پیگیری و زنده کردن معوقات ندارد، زمینه را کد شدن بخش مهمی از نقدینگی کشور مهیا می‌شود. بر همین اساس "نمایندگان مردم" باید دو مسئله مهم را به طور جدی در مجلس دهم پیگیری نمایند. یکی الزام بانکها به واگذاری شرکتهای ذیل خود است که تصریح قانونی داشته و دیگری زنده شدن معوقات بانکی است که نیاز به برخورد های قضایی و حتی امنیتی دارد.

۸- ضرورت نظارت مؤثر تر بانک مرکزی

بیش از ۷۵۰ هزار میلیارد تومان، از ۹۰۰ هزار میلیارد تومان نقدینگی موجود در جامعه، به واسطه شبکه بانکی کشور ایجاد شده است. این در حالی است که نظام بانکی از سیاست‌های کلان اقتصادی کشور تبعیت نمی‌کند. برای نمونه در سال ۹۰ بر اساس مصوبه شورای پول و اعتبار، باید ۲۰ درصد منابع بانکها به بخش کشاورزی اختصاص پیدا میکرد، اما این عدد در بانکهای دولتی ۱۵ درصد و در بانکهای خصوصی تنها ۷ درصد بود. همچنین در بخش صنعت و معدن بر اساس مصوبه باید ۳۶ درصد تخصیص منابع صورت می‌گرفت اما نظام بانکی تنها ۲۴ درصد از منابع خود را به این بخش اختصاص داده بود.

بدون شک اصلاح نظام بانکی و جلوگیری از انحراف در هدایت نقدینگی نقش بسزایی در اصلاح وضعیت اقتصادی کشور دارد و "نمایندگان مجلس" باید با تدوین قوانین و پیگیری‌های خود بانک مرکزی را وادار به مهار نظام افسارگسیخته بانکی کشور کنند.

۹- ضرورت شفافیت در نظام بانکی برای مقابله با فسادهای بزرگ

یکی از مشکلات نظام بانکی کشور وقوع فسادهای بزرگ و چند هزارمیلیاردی است که علاوه بر صدمات اقتصادی، بر امنیت و اعتماد جامعه نیز آسیب وارد می‌کند. ریشه وقوع این ابر فسادها، نبود شفافیت لازم در نظام بانکی است. علیرغم وجود زیرساختهای اطلاعاتی که ایجاد شفافیت اطلاعات را بسیار ساده می‌کند، اما طرح‌های شفافیت را با کندی بسیار در نظام بانکی پیش می‌رود.

در نظام بانکی مطلوب باید حسابهای افراد حقیقی و حقوقی برای حاکمیت شفاف بوده تا بر اساس آن میزان درآمد، چرخش مالی، مالیات و ... قابل تشخیص باشد. در سال‌های گذشته هر بار که تلاشی برای حرکت به سمت شفافیت انجام شده است، با مقاومت نظام بانکی روبه رو شده و به نتیجه نرسیده است. "نمایندگان مجلس دهم" باید توجه داشته باشند اگر شعار مبارزه با فساد اقتصادی را مطرح می‌کنند، باید به دنبال ایجاد شفافیت اطلاعات در نظام بانکی کشور بوده و قوانین و اقدامات لازم را انجام دهند. *اواره*

۱۰- تهیه نقشه جامع انرژی در کشور

کشور ایران با داشتن بیشترین ذخایر گاز و نفت جهان و همچنین مصرف بالای انرژی، نیازمند یک طرح جامع برای مدیریت انرژی است. این در حالی است که هنوز طرح جامع و کاملی در این خصوص تهیه و تصویب نشده است. و این خود سبب اعمال سیاست‌های سلیقه‌ای شده و با تغییر دولت‌ها سیاست‌ها نیز تغییر می‌کند، در نتیجه اقدامات بلندمدت به حاشیه رفته و اقدامات کوتاه مدت در کانون توجه قرار می‌گیرد. بر اساس قانون برنامه پنجم توسعه قرار بود تا ظرف مدت یک سال، دولت «سند ملی راهبردی انرژی کشور» را تدوین کند تا بر اساس آن «طرح جامع انرژی» تدوین شود، اما با اتمام برنامه پنجم توسعه هنوز سرانجام سند در هاله‌ای از ابهام است. "نمایندگان مجلس دهم" با پیگیری به نتیجه رسیدن این سند، خدمت بزرگی به تحقق اهداف انقلاب اسلامی در حوزه انرژی خواهند کرد.

۱۱- نظارت و هدایت قراردادهای جدید نفتی

دولت یازدهم در ماه‌های اخیر از قراردادهای جدید نفتی ایران رونمایی کرد. این قراردادها با هدف جذب سرمایه خارجی، انتقال فناوری و توانمندسازی شرکتهای داخلی طراحی شده است. با توجه به سیاست‌های اقتصاد مقاومتی، اولویت اول در بستن قراردادهای نفتی و گازی، تمرکز روی میدان‌ها مشترک است، که به سبب هر روز تأخیر کشور همسایه منابع آن را استفاده می‌کند و یک سرمایه مهم ملی از دست می‌رود. نتیجه عدم اولویت‌گذاری به حاشیه رفتن میدان‌های مشترک و پرداختن شرکتهای خارجی به مناطقی است که با ریسک کمتر و آسان‌تر امکان بهره‌برداری داشته باشد.

مسئله دیگر در این قراردادها، با توجه به محرمانه بودن مذاکرات و متن قرارداد و با توجه به سابقه بد وزارت نفت در موضوع کرسنت و با توجه به شفاف نبودن پروسه پیش رو، فسادپذیری سیستم افزایش یافته و ممکن است لطمه بزرگی به اقتصاد و استقلال کشور وارد شود. لذا "نمایندگان مجلس دهم" باید تلاش کنند تا میدان‌های مستقل را از اولویت بستن قراردادهای جدید خارج کنند.

۱۲- مبارزه با خام فروشی وظیفه اصلی نمایندگان مجلس دهم

بندهای ۱۳ و ۱۵ سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی تأکید می‌کند، راه رسیدن به هدف دوری از خام فروشی در نفت و تولید فرآورده‌های نفتی توسعه صنعت پالایش کشور است. علی‌رغم اهمیت این کار، در حدود بیست سال است که هیچ پالایشگاهی در کشور ساخته نشده است. این وضعیت ریشه در افکاری دارد که تولید فرآورده‌های نفتی را به صرفه ندانسته و واردات آن را توصیه می‌کند. این نوع نگاه در سطوح بالای صنعت نفت غلبه داشته و در نتیجه طرح‌های پالایشی کشور در سال‌های گذشته کمترین توجه به آنها شده است. برای نمونه پالایشگاه ستاره خلیج فارس در سال‌های اخیر ماهیانه تنها ۲ درصد پیشرفت داشته و اکنون به مرز ۸۶ درصد رسیده است. در صورتیکه این پالایشگاه قرار بود امسال افتتاح شود اما سرانجامش نامشخص است. پروژه دیگر پالایشگاه آناهیتا است که وضعیتی مشابه دارد. "نمایندگان مجلس دهم" وظیفه سنگینی در مبارزه با خام فروشی دارند. پیگیری دو پروژه فوق‌گام اول این حرکت است. نکته مهم دیگر در مبارزه با خام فروشی قانون مصوب مجلس است که هر سال نیز تکرار می‌شود. براساس این قانون، سالیانه ۱۴/۵ درصد از کل فروش نفت، به حساب شرکت ملی نفت واریز می‌شود. به همین دلیل شرکت ملی نفت تمایلی به کاهش فروش نفت خام ندارد و در نتیجه توسعه ظرفیت‌های پالایشگاهی و تبدیل نفت خام به صنایع پایین دستی و با ارزش افزوده بسیار بالاتر، ابتر مانده است.

۱۳- ضرورت توسعه صنعت پتروشیمی

توسعه صنعت پتروشیمی خوراک گاز یکی از راه‌های دوری از خام‌فروشی در بخش گاز است. اما در کشور ما به دلیل وجود رانت بزرگی به نام گاز ارزان‌قیمت، توسعه صنعت پتروشیمی تنها در بالادست متمرکز شده و در نتیجه مجتمع‌های بزرگ و فراوان بالادستی ایجاد شده که بیش از ۹۰ درصد تولیداتشان را صادر می‌کنند و حتی در بازارهای خارجی نیز تنها رقیبشان خودشان هستند! گازی که قیمت صادراتی آن بیش از ۳۰ سنت است به قیمت ارزان به پتروشیمی‌ها داده می‌شود و همین رانت بزرگ سبب تنبلی این صنعت شده و نوع دیگری از خام‌فروشی را رقم می‌زند. در حالی که توسعه صنعت پتروشیمی در پایین دست علاوه بر تولید ارزش افزوده فراوان در کشور، اشتغال فراوانی نیز ایجاد می‌کند. "نمایندگان مجلس دهم" همت جدی برای توسعه متوازن صنعت پتروشیمی یعنی توسعه بخش پایین دست آن باید بگذارند.

۱۴- هدایت و کنترل مصرف انرژی در داخل کشور

شدت مصرف انرژی در کشور ما بیش از استاندارد در دنیا است. این وضعیت خطرناک ریشه در ارزان بودن انرژی، عدم استفاده از راهکارهای بهینه کردن مصرف انرژی، عدم توسعه فناوری و ... دارد. از آنجایی که گران کردن انرژی نیز راهکار مطلوبی نیست و فشار زیادی به بخشهای ضعیف‌تر جامعه وارد می‌کند و از طرف دیگر بخش مهمی از اتلاف انرژی در طبقات مرفه جامعه است، استفاده از الگوی مقداری - قیمتی (IBT) راهکار مناسبی برای کنترل مصرف خواهد بود. در این مدل در پلکان‌های اول هزینه انرژی همراه با یارانه محاسب نشده، اما در پلکان‌های بعدی به صورت تصاعدی قیمت افزایش می‌یابد. تا جایی که در پلکان‌های بالای مصرف علاوه بر دریافت قیمت آزاد انرژی، مالیات یا جریمه مصرف زیاد نیز اخذ می‌شود. با این مدل مصرف کنندگان انرژی حداکثر تلاش خود برای اصلاح الگوی مصرف انجام خواهند داد. نمایندگان باید توجه داشته باشند «آزادسازی قیمت انرژی» راهکاری شکست خورده در کنترل میزان مصرف است و باید از مدل‌های ترکیبی نظیر الگوی «مقداری - قیمتی» بهره برد. "نمایندگان مجلس دهم" می‌توانند شدت مصرف انرژی در کشور را مدیریت نمایند.

۱۵- حفظ کارت سوخت و استفاده بهینه از آن

کارت سوخت یکی از دستاوردهای مهم در زمینه شفاف‌سازی بخش مصرف سوخت بود. کاهش قاچاق سوخت، مشاهده میزان مصرف به صورت برخط (online) و ... از آثار استفاده از کارت سوخت بود. متأسفانه در دولت یازدهم با بحث تک‌نرخ کردن قیمت سوخت و عدم جذابیت در استفاده از کارت سوخت، شاهد افزایش میزان استفاده از کارتهای جایگاه داران و کنار گذاشتن تدریجی کارتهای سوخت هستیم. این روند قطعاً به نابودی زیرساخت راهبردی کارت سوخت در کشور منجر خواهد شد. "نمایندگان مجلس دهم" باید با جدیت این مسئله را پیگیری کنند تا از رخ دادن عقب‌گرد ۱۰ ساله جلوگیری شود. یکی از راههای ساده برای حفظ کارت سوخت، دریافت جریمه عدم شفافیت یا گران شدن قیمت بنزین برای استفاده‌کنندگان از کارتهای جایگاه‌داران است.

۱۶- اولویت‌های توسعه و تولید صنعتی

توسعه صنعتی کشور بدون داشتن یک سیاست صنعتی منسجم، حرکت در تاریکی و غیرهدفمند است. وضع سیاست صنعتی به معنای دخالت مستقیم دولت در اقتصاد نیست بلکه تعامل هوشمندانه دولت بدون تصدی‌گری و صرفاً قاعده گذاری و تعیین سازوکارهاست. یکی از ضرورت‌های سیاست صنعتی، آمایش سرزمینی است به این صورت که نحوه چینش صنایع متناسب با مناطق مختلف جغرافیایی و منابع طبیعی اطراف آن سامان یابد. تدوین سیاست صنعتی مسئله‌ای فرا وزارتخانه‌ای است و وظیفه مجلس، مطالبه آن از دولت خواهد بود. همچنین "نمایندگان مجلس" باید منافع ملی را بر منافع محلی و استانی خود ترجیح دهند و به دنبال کشاندن صنایع به مناطق حوزه انتخابیه خود نباشند که در این صورت سیاست صنعتی نوشتن نیز سودی نخواهد داشت.

۱۷- تأمین مالی بخش تولید

در حال حاضر یکی از مهمترین مشکلات تولید کشور کمبود نقدینگی است که در سه حوزه «تأمین سرمایه اولیه»، «تأمین سرمایه در گردش» و «تضمین بانکی» وجود دارد. در شرایط فعلی کشور، تأمین سرمایه در گردش اهمیت بیشتری یافته و واحدهای تولیدی در صورت کمبود سرمایه در گردش، پایین‌تر از ظرفیت اسمی خود، کار می‌کنند. متأسفانه بانکها تسهیلات گران در اختیار تولیدکنندگان قرار داده که برای آنها صرفه اقتصادی نداشته و در نتیجه از اخذ وام منصرف می‌شوند و تنها در شرایط اضطرار آن را تهیه کرده و وارد دور باطلی از پرداخت بهره به بانکها می‌شود. در مورد تضمین بانکی نیز بانکها وثایق سنگین از تولیدکنندگان طلب می‌کنند که توان تأمین آنها در تولیدکنندگان وجود ندارد. لذا "نمایندگان مجلس شورای اسلامی" نقش مهمی در تأمین منابع مالی برای بخش تولید دارند.

۱۸- تضمین بازار کالای تولید داخل

یکی از ضرورت‌های تولید، وجود بازار مناسب است. یکی از بزرگترین بازارهای کشور، بازار نیازمندی‌های خود دولت است، بدین صورت که دولت در بخشهای مختلف زیرساختهایی نیاز دارد که در صورت برنامه‌ریزی، با تولید داخل امکان تأمین آنها وجود دارد. متأسفانه این مهم به خصوص در پروژه‌های کلان در کشور مغفول بوده و دولت عمده نیازهای خود را از طریق واردات تأمین می‌کند. مسائل فسادزای مالی، علاقه مدیران دولتی به سفرهای خارجی، تنبلی و نداشتن روحیه جهادی و انجام کارهای پرزحمت از جمله عوامل علاقه دولت به خرید از خارج است. دولت می‌تواند به شرط آنکه با برنامه‌ریزی نیازهای خود را زودتر اعلام کند تا تولیدکنندگان امکان برنامه‌ریزی برای تولید محصولات موردنظر

را داشته باشند. تجربه نمایشگاه تجهیزات آزمایشگاهی داخلی که چند سال قبل به همت معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری برگزار شد، مثالی موفق از توسعه تولید داخلی است.

یکی دیگر از جنبه‌های تأمین بازار تولید توسط دولت، اعطای تسهیلات ویژه و تضمین مناسب برای خرید کالای داخلی است. دولت با استفاده از ابزارهایی می‌تواند این تسهیلات را برای تشویق خرید داخلی کالاهای داخلی انجام دهد.

۱۹- اصلاح نظام توزیع و کارآمدسازی آن

نظام توزیع کالا در کشور به دلیل وجود واسطه‌ها و دلال‌های فراوان موجب افزایش هزینه مصرف کننده شده و همچنین توزیع نامتوازن درآمدی سبب می‌شود بخش زیادی از سود حاصله در اختیار دلالان قرار گرفته و هم تولیدکننده و هم مصرف کننده ضرر کنند و تنها دلالان سود بالایی را می‌برند. متأسفانه قوانین موردنیاز برای اصلاح این وضعیت وجود ندارد و به دلیل نبود شفافیت اطلاعات در بخش توزیع، سودهای هنگفت بدون پرداخت مالیات، نصیب دلالان شود.

کوتاه کردن زنجیره توزیع از طریق ایجاد توزیع کنندگان بزرگ و نیز شفاف شدن حساب مالی افراد و رهگیری کالا توسط سامانه‌های شفافیت ساز توسط "نمایندگان مجلس" می‌تواند این وضعیت را بهبود جدی دهند.

۲۰- افزایش درآمدهای مالیاتی از طریق افزایش پایه مالیاتی

دور شدن از اقتصاد نفتی و کاهش وابستگی به درآمدهای نفتی از آرمان‌های مهم انقلاب اسلامی در بخش اقتصاد است. یکی از راه‌های رسیدن به این آرمان افزایش درآمد دولت از محل مالیات است.

افزایش درآمد مالیات به معنای افزایش میزان مالیات نیست، بلکه مشکل اصلی در نظام مالیاتی ایران عدم گسترده بودن پایه مالیاتی است به این معنا که به بسیاری از فعالیت‌های اقتصادی اساساً مالیاتی تعلق نمی‌گیرد، به عنوان مثال مالیات بر عایدی سرمایه از جمله عواملی است که حتماً باید در قانون جدید مورد توجه قرار گیرد. با توجه به نبود زیرساخت‌های اطلاعاتی و شفافیت اطلاعات، دولت نمی‌تواند از فعالیت‌های اقتصادی که سودهای فراوان دارند، مالیات مناسب بگیرد. فقدان این مسئله، فرارهای مالیاتی بزرگ را باعث می‌شود. در نتیجه افزایش درآمد مالیاتی دولت از دو روش افزایش پایه مالیاتی و مانع شدن از فرارهای مالیاتی از طریق استقرار سیستم‌های شفافیت‌زا است.

۲۱- کنترل فعالیت‌های غیرمولد با ابزار مالیات

مالیات علاوه بر آنکه ابزار درآمدی برای دولت است، یک ابزار مؤثر کنترلی نیز هست. در بسیاری از کشورها با استفاده از این ابزار بخش‌های مختلف اقتصاد را کنترل کرده و نقدینگی را هدایت می‌کنند. اقتصاد ایران به شدت نیازمند کنترل فعالیت‌های غیرتولیدی یا غیرمولد است و این کار تنها با استفاده از ابزار مالیات امکان‌پذیر است. با این کار جذابیت فعالیت‌های غیرتولیدی کاهش یافته و در نتیجه سرمایه کمتری به این سمت خواهد آمد. متأسفانه طرح‌هایی همچون مالیات بر عایدی سرمایه (CGT) در مجلس نهم به نتیجه نرسید و با لابی مراکز قدرت و ثروت از تصویب آن جلوگیری شد. نمایندگان مجلس دهم باید توجه داشته باشند که مهمترین کار برای حمایت از تولید، «کنترل بازارهای غیرتولیدی» است. در نتیجه لازم است مالیات‌های کنترلی همچون مالیات بر عایدی سرمایه برای بازارهای غیرتولیدی (زمین و مسکن، ارز و سکه) وضع شود تا جذابیت این بازارها برای سرمایه‌گذاران کاهش یابد.

۲۲- تحقق سیاست برون‌گرایی اقتصاد مقاومتی

برون‌گرایی اقتصاد مقاومتی با داشتن دیپلماسی اقتصادی فعال، امکان‌پذیر خواهد بود. در حال حاضر یک سیاستگذاری واحد برای دیپلماسی اقتصادی در کشور وجود ندارد. نهادهای مختلف دولتی و غیردولتی به شکل جزیره‌ای و سلیقه‌ای،

به تعاملات بین المللی اقتصادی اقدام می کنند اما مدیریت کلانی برای نیازسنجی و اولویت سنجی داخلی و خارجی انجام نمی گیرد. یکی از مهمترین نهادهایی که می تواند در دیپلماسی اقتصادی نقش جدی داشته باشد، وزارت امور خارجه است که متأسفانه در این زمینه ضعیف عمل کرده است. در حالیکه در بسیاری از کشورهای پیشرو در زمینه دیپلماسی اقتصادی، وزارت خارجه حداقل یک معاونت اقتصادی داشته و در ساختار خود مسئله اقتصادی را اولویت داده اند، اما وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران از داشتن معاونت اقتصادی محروم است. اقدامات موردی سفرا در این زمینه نیز به دلیل علاقه های شخصی انجام گرفته و نه به دلیل تکالیف سازمانی. از طرف دیگر شاهد اولویت بندی اشتباه در وزارت امور خارجه هستیم، در شرایطی که ایران می تواند از فرصت های اقتصادی موجود در منطقه و کشورهای همسایه استفاده های فراوانی ببرد، متأسفانه اولویت اصلی وزارت خارجه تعامل با کشورهای ۵+۱ شده است. "نمایندگان مجلس شورای اسلامی" می توانند در اصلاح اولویتهای وزارت خارجه و گرایش آن به سمت کشورهای همسایه نقش مهمی ایفا کند.

۲۳- تقویت «پیمان های پولی دوجانبه»

جمهوری اسلامی ایران به طور سنتی در مبادلات خارجی خود به ارزهای خارجی خصوصاً دلار و یورو وابسته بوده و آسیب های فراوانی در برابر تحریم های بانکی به وجود آمده و در نتیجه کشور در تعاملات اقتصادی و تجاری خود با مشکل انتقال ارز مواجه شده است. راهکار مهم در بزور رفت از این وضعیت استفاده از «پیمان های پولی دوجانبه» است. این راهکار در بسیاری از کشورهای جهان مورد استفاده قرار گرفته به طور یکه چین در ۷ سال گذشته نزدیک به ۳۰ پیمان پولی با کشورهای طرف تجاری خود امضا کرده است. مرکز پژوهش های مجلس در گزارشی اعلام کرد این راهکار میتواند مشکلات بیش از ۵۰ درصد تجارت خارجی ایران را برطرف کند. اما سرعت عمل بانک مرکزی در استفاده از این راهکار بسیار کند بوده و تنها با کشور ترکیه این پیمان منعقد شده است. بدون شک مطالبه "نمایندگان مجلس شورای اسلامی" از بانک مرکزی برای افزایش سرعت عمل خود در استفاده از این راهکار بسیار مؤثر خواهد بود.

۲۴- رصد دقیق اجرای برجام و برداشته شدن تحریم ها

توافق هسته ای ایران و ۵+۱ یکی از مهمترین مسائل سیاست خارجی کشور بوده که اثرات فراوانی در عرصه های اقتصادی، امنیتی، علم و فناوری و حتی فرهنگی داشته و دارد. "نمایندگان مجلس دهم" در مدت فعالیت خود به صورت مستمر با این مسئله مواجه هستند و باید تدابیر مناسبی نسبت به آن اتخاذ کنند. نمایندگان مجلس باید روند اجرای برجام را به طور ویژه رصد کنند. نمایندگان به خوبی می دانند که محدودیتهای فراوانی با اجرای برجام در مسیر پیشرفت علمی و فناوری کشور ایجاد شده است (مسئله پیچیده کانال خرید) و نیاز است تا فعالیت ها و تدابیر فراوانی برای برطرف کردن این محدودیتها صورت پذیرد. نمایندگان باید پاسدار شروط نه گانه رهبر معظم انقلاب در اجرای برجام باشند.

۲۵- تأمین مسکن متناسب با نیاز خانواده

یکی از وظایف مهمی که قانون اساسی به عهده دولت قرار داده است، تأمین مسکن متناسب با نیاز خانواده است. طرح مسکن مهر با وجود نواقصی که در اجرا داشت، گامی در راستای اجرای وظیفه دولت در حوزه مسکن بود. متأسفانه دولت یازدهم بدون ارائه مدل جایگزین اجرای همان طرح را نیز تقریباً متوقف کرد. عدم تأمین مسکن متناسب با نیاز خانواده زمینه ساز آسیب های اجتماعی و فرهنگی فراوانی خواهد شد. همچنین معضل مسکن یکی از معضلات مهم

پیشروی زوج‌های جوان برای آغاز زندگی مشترک است که اثر مستقیمی بر مسئله مهم جمعیت دارد. "نمایندگان مجلس دهم" باید در زمینه تصویب قانون‌های مورد نیاز و نیز با نظارت و پیگیری خود، اجرای این وظیفه ذاتی دولت را از آن خواستار شوند.

۲۶- خطر تورم در بازار مسکن

در سالهای اخیر بازار مسکن دچار رکود شده است. از همین رو دولت برای خروج بازار مسکن از رکود اقدام به افزایش وام خرید مسکن به ۶۰ میلیون تومان کرده است. از طرف دیگر در سالهای اخیر و پس از روی کار آمدن دولت یازدهم بر اساس آمار بانک مرکزی ۵۸ درصد نقدینگی کشور افزایش یافته و به بالای ۹۰۰ هزار میلیارد تومان رسیده است. همچنین بر اساس گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس بسته دوم خروج از رکود دولت چیزی در حدود ۲۵۰ هزار میلیارد تومان به نقدینگی کشور اضافه خواهد کرد. به نظر می‌رسد این عوامل در آینده‌ای نزدیک منجر به هجوم نقدینگی سرگردان به بازار زمین و مسکن شود و تورمی بیشتر از انتظار را در این بخش ایجاد کند. نمایندگان مجلس دهم باید به فکر تدوین قوانین کنترل کننده در این زمینه باشند.

۲۷- خانه‌های خالی و خانواده‌های سرگردان

نگاه سرمایه‌ای به مسکن، سبب به وجود آمدن پدیده‌ای به نام خانه‌های خالی شده است. بر اساس آخرین آمار نزدیک به ۴۰۰ هزار واحد مسکونی در شهر تهران خالی بوده و صاحبان آنها به امید کسب سود بیشتر از عرضه آنها به بازار خودداری می‌کنند. این مالیات هزینه نگهداشت واحدهای مسکونی خالی را برای صاحبان آن افزایش داده تا نگهداری واحدهای مسکونی دیگر صرفه اقتصادی نداشته و در نتیجه منجر به عرضه آنها به بازار مسکن خواهد شد. بر اساس تصمیمات گذشته قرار بود مالیات بر خانه‌های خالی از دیماه امسال اجرایی شود اما اجرای آن به فروردین ۹۵ موکول شده است. دو مسئله شناسایی «واحدهای خالی» و «آیین نامه اجرایی» پیش روی اجرای این قانون است که نمایندگان مردم باید به این دو نکته توجه کافی داشته باشند.

۲۸- ضرورت احیای بافت‌های فرسوده در کشور

بر اساس آخرین آمار منتشرشده بیش از ۷۶ هزار هکتار بافت فرسوده در کشور وجود دارد که این رقم در تهران به ۱۴ هزار هکتار می‌رسد. احیای بافت‌های فرسوده در کشور با چند مسئله روبروست: اولین مسئله مدیریت واحد است. در حال حاضر وزارت راه و شهرسازی و شهرداری‌ها متولی این موضوع هستند که سبب پاسکاری میان آنها شده است. مسئله دوم مشخص نبودن مکانیزم احیای بافت‌های فرسوده است و مدل‌های داوطلبانه قدیمی نیز کارآمدی لازم را ندارد.

علاوه بر این‌ها منابع مالی در نظر گرفته شده برای احیای بافتهای فرسوده انگیزه‌های کافی برای فعالان این بخش را ایجاد نمی‌کند. در نتیجه مسئله بافتهای فرسوده هرروز بزرگتر از روز قبل می‌شود. نمایندگان مجلس دهم میتوانند با بررسی کارشناسی راهکارهای مناسبی برای حل این مسئله اقتصادی-اجتماعی تدوین کنند. در شماره بعدی اولویت دیگر بررسی خواهد شد.

۲۹- ارتقای سلامت مردم

مسئله اصلی در نظام سلامت کشور، اولویت درمان بر بهداشت است. به عبارت دیگر برنامه و بودجه وزارت بهداشت متمرکز بر درمان است به همین دلیل متأسفانه در چند دهه اخیر در کشور شاهد رشد تصاعدی شاخص بیماریهای غیر

واگیردار در جامعه بوده ایم. بنابراین نمایندگان مجلس دهم باید ارتقای سلامت مردم را در اولویت قرار دهند. این مؤلفه اساسی ترین تغییر در جهت عمومی نظام سلامت است.

۳۰- سیاستگذاری و نظارت بر نظام سلامت

به دلیل پزشک سالاری موجود در سیستم سلامت کشور، شاهد ناکارآمدی در امور مدیریتی نظام سلامت همچون تعرفه داری و نظارت بر جامعه پزشکی هستیم که خروجی آن افزایش پرداختی مستقیم مردم بابت دریافت خدمات سلامت به ویژه در مراکز درمانی خصوصی و بروز پدیده هایی همچون زیرمیزی و دریافت آن توسط بعضی از پزشکان هستیم. لذا یکی از فعالیت های مهم "نمایندگان مجلس دهم" تغییر این ساختار خواهد بود. به عنوان مثال در قانون برنامه پنجم توسعه بر عدم حضور ذینفعان و سهام داران بخش خصوصی در مناصب حاکمیتی و سیاست گذاری نظام سلامت تاکید شده اما این قانون رعایت نمی شود.

۳۱- عدم شفافیت اطلاعات در بخش درمان

یکی دیگر از مسائل، عدم اجرایی شدن پرونده الکترونیک سلامت است. بر اساس قانون برنامه پنجم این مهم باید تحقق می یافت اما متأسفانه در سال های اخیر این پروژه به حاشیه رفته و پیشرفتی نداشته است. با اجرای این پروژه هر فرد دارای یک پرونده الکترونیک سلامت شده که تمامی اطلاعات پزشکی وی در آن درج خواهد شد. نبود پرونده الکترونیک سلامت سبب می شود که نظارت بر عملکرد پزشک دشوار شود و هزینه های سلامت افزایش یابد. بعلاوه دسترسی به سوابق بیماری که نقش مهمی در تشخیص بیماری دارد، ممکن نخواهد بود و در نتیجه کیفیت ارائه خدمات سلامت کاهش می یابد.

۳۲- ضرورت اجرای طرح پزشک خانواده

طرح پزشک خانواده در صورت اجرای مناسب، نقش بسزایی در پیشگیری از ابتلای بیماران و همچنین کاهش مراجعات غیرضروری به متخصصان خواهد داشت. نمایندگان مجلس دهم باید تلاش خود برای تحقق این پروژه شفافیت ساز در نظام سلامت را به کارگیرند.

۳۳- نظارت بر روند درست بیمه های سلامت

از دیگر موانع حرکت به سمت سلامت محوری، عدم نقش آفرینی درست بیمه های سلامت است. در نظام های سلامت موفق، بیمه ها به عنوان خریدار خدمت، به دلیل آنکه نفعشان در بیمار نشدن مردم است، نقش متعادل کننده در هزینه های مصروف نظام سلامت را ایفا می کنند. متأسفانه در کشور ما بیمه ها این نقش را ایفا نکرده و نبود شفافیت در عملکردشان نیز مشکلات را دوجندان کرده است که باید این وضعیت اصلاح شود. خطر دیگری که نظام سلامت را تهدید می کند، ایده انتقال بیمه ها به وزارت بهداشت است که این ایده نتایج خطرناکی در پی خواهد داشت و مسئله حضور ذینفعان در تصمیم گیری و نظارت را جدی تر خواهد کرد به نحوی که ارائه دهنده خدمت و خریدار آن در یک بخش متمرکز شده که این مهم خلاف سیاست های کلی سلامت (اصل تفکیک خریدار از ارائه دهنده خدمت) است و زمینه بروز فسادهای سیستمی و ساختاری را به وجود خواهد آورد.

۳۴- طرح تحول نظام سلامت

طرح تحول نظام سلامت به زبان ساده فرایند تزریق پول فراوان بدون اصلاحات ساختاری و مدیریت صحیح منابع است. با وجود سیستم درمان محور و متکی بر منابع، هرچقدر نیز بودجه عمومی سلامت افزایش یابد باز هم کفاف هزینه های زیاد حوزه سلامت را نمی دهد. "نمایندگان مجلس دهم" باید با توجه به مسائل ریشه ای نظام سلامت، از

ایجاد چاه ویل جدید برای اداره کشور جلوگیری کنند؛ خصوصاً با توجه به کاهش درآمدهای نفتی دولت که ضرورت بهینه مصرف کردن منابع مالی را دوجندان می‌کند. در شماره بعد اولویت‌های دیگر بررسی خواهد شد.

۳۵- تنظیم نرخ رشد جمعیت برای مقابله با معضل پیری

طبق آمار سازمان‌های جهانی از جمله سازمان ملل، ایران در مسیر پیری جمعیت گام برمی‌دارد. عارضه‌ای که نمی‌توان در آینده به درمانش پرداخت و غفلت از آن راه جبرانی ندارد. از دست دادن زمان به معنای از دست دادن نیروی انسانی قادر به تولید نسل به حساب می‌آید. مسئله کاهش نرخ رشد جمعیت دارای ابعاد گسترده فرهنگی و اقتصادی است. تجدیدنظر درباره سیاست‌های جمعیتی کشور و وضع قوانین متناسب جهت بالا بردن نرخ رشد جمعیت و نظارت صحیح بر حسن اجرای آن تا حصول نرخ موردنظر از جمله مهمترین مسائل در "مجلس دهم" خواهد بود.

۳۶- تحقق سند تحول بنیادین در آموزش و پرورش

سند تحول بنیادین آموزش و پرورش بستر اساسی برای تحول نظام فرسوده و قدیمی آموزش و پرورش است. به رغم گذشت بیش از ۴ سال از تصویب این سند، همچنان نقشه راه اجرای آن تصویب نشده است. بدون شک یکی از وظایف اصلی "نمایندگان مجلس دهم"، مطالبه تدوین نقشه راه و پیگیری تحقق آن در نظام تعلیم و تربیت می‌باشد.

۳۷- ارتقاء کیفیت آموزش و پرورش

در حال حاضر بیش از ۹۰ درصد بودجه وزارت آموزش و پرورش برای حقوق و دستمزد کارمندان و معلمان عزیز صرف می‌شود و عملاً بخش ناچیزی از اعتبارات این وزارتخانه برای امور پرورشی و کیفیت بخشی فعالیت‌ها هزینه می‌شود. تقویت بودجه آموزش و پرورش از طریق افزایش اعتبارات در قوانین بودجه سالیانه، پیش‌بینی درآمدهای مالیاتی قابل وصول، توجه ویژه به فعالیتهای پرورشی و تربیتی در قانون بودجه، استفاده از ظرفیتهای مالی مردمی با تأکید بر وقف و ... از جمله مطالبات اساسی در رفع موانع نظام آموزش و پرورش است.

۳۸- تعمیق روند خصوصی سازی آموزش و پرورش

مهمترین خطری که در حال حاضر نظام آموزش و پرورش کشور را تهدید می‌کند، جریان‌هایی است که به دنبال خصوصی سازی حداکثری در آموزش و پرورش هستند. ارائه لایحه تأسیس و اداره مدارس و مراکز آموزشی و پرورشی غیردولتی که در مجلس مطرح شده نقاط ابهام و تاریک فراوانی دارد به نحوی که بسیاری از اساتید این حوزه نسبت به آثار آن اعلام خطر کرده‌اند. نمایندگان مجلس دهم باید توجه داشته باشند که آموزش و پرورش یکی از حوزه‌های راهبردی کشور بوده و نباید حاکمیت از آن کنار گذاشته شود. مقوله آموزش و پرورش اساساً خارج از اصل ۴۴ قانون اساسی (اصل خصوصی سازی) و در بند یک اصل ۴۳ قانون اساسی دیده شده است.

۳۹- ساماندهی نیروی انسانی آموزش و پرورش

عدم توازن نیرو به لحاظ جغرافیایی، جنسیتی و مقطع تحصیلی از جمله چالش‌هایی است که در این سالها گریبان آموزش و پرورش را گرفته است که باید برای ساماندهی آن اندیشه شود. همچنین وکلای ملت باید تلاش کنند تا ضمن زمینه سازی برای ورود افراد نخبه به عرصه معلمی، شایستگی‌های معلمان کنونی را نیز در قالب تصویب «طرح رتبه‌بندی معلمان» ارتقا بخشند. جلوگیری از استخدام‌های بی‌ضابطه و بی‌کیفیت، توجه مادی و معنوی هرچه بیشتر به دانشگاه فرهنگیان و تأکید بر اجرای صحیح سیاست بومی‌گزینی در جذب معلم از دیگر عوامل مؤثر در ساماندهی نیروی انسانی آموزش و پرورش است.

۴۰- اصلاح رویکرد نظام آموزش عالی در "حفظ و گسترش حوزه اختیارات"

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری با رویکردی غیرحرفه‌ای در عرصه علم و فناوری، علاوه بر آموزش عالی در تلاش فراوان برای به دست آوردن بخش فناوری در کشور نیز می‌باشد. در صورتی که در بیشتر کشورهای پیشرو جهان مسئله آموزش عالی از مسئله فناوری جدا بوده و نگاه اقتصادی بر توسعه فناوری حاکم است نه نگاه آموزشی. رویکرد نظام آموزش عالی حفظ و گسترش حوزه اختیارات خود در دستان اعضای هیئت علمی است.

۴۱- اصلاح "نظام تأمین مالی" آموزش عالی

عامل اصلی در تعیین جهت‌گیری نظام آموزش عالی، مدل تأمین مالی آن است. به عبارت ساده دانشگاهی که از محل درآمدهای نفتی و یا پول شهریه تأمین می‌شود، دلیل چندانی برای حل مسائل جامعه خود ندارد. در حالی که در بسیاری از کشورهای پیشرو در جهان، تأمین مالی دانشگاه در گرو گرفتن و انجام دادن پروژه‌های واقعی برای صنعت و جامعه بوده. درصد قابل توجهی از منابع مالی این دانشگاه‌ها از محل انجام پژوهش‌های کاربردی و حل مسائل جاری کشور تأمین می‌شود به همین دانشگاه همواره مشغول رصد وضعیت جامعه و تشخیص پروژه‌های کاربردی و مفید است. تغییر نظام تأمین مالی نظام آموزش عالی توسط "نمایندگان محترم مجلس دهم" می‌تواند بزرگترین گام در تحقق واقعی آرزوی ارتباط صنعت و دانشگاه باشد. *اداره*

۴۲- فراهم سازی زمینه آمایش آموزش عالی و نظام علم و فناوری کشور

ریشه بی برنامه‌گی در نظام آموزش عالی، عدم وجود آمایش سرزمینی از نیازهای واقعی و ظرفیت‌های کشور می‌باشد. توسعه غیر هدفمند نظام آموزش متأثر از فقدان نقشه آمایش آموزش عالی است. نمایندگان مجلس دهم باید با مطالبه از وزارت علوم، تحقیقات و فناوری هرچه سریع‌تر زمینه تحقق سند آمایش آموزش عالی و نظام علم و فناوری کشور را فراهم آورد.

۴۳- اصلاح نظام ارتقاء اعضای هیئت علمی بر اساس اولویت های کشور

یکی از مسائل مهم نظام آموزش عالی توجه بیش از اندازه به تولید مقالات ISI است که دلیل آن را باید در سازوکار ارتقای اساتید جستجو کرد. در نظام ارتقای اعضای هیئت علمی تولید مقاله ISI نقش محوری داشته و ضریب سایر فعالیتها از جمله پژوهش‌های کاربردی به میزان کافی نیست. در نتیجه استاد اشتیاق بیشتری برای تولید مقاله ISI نشان داده و دانشجویان تحصیلات تکمیلی تحت نظر خود را نیز به این سمت سوق می‌دهد. پرداختن به نظام موضوعات ISI نیز به معنای حل مسائل و مشکلات کشورهای دیگر به دست دانشجویان و اساتید دانشگاه‌های کشور ماست.

تغییر نظام ارتقاء اعضای هیئت علمی در راستای توجه بیشتر به نظام مسائل بومی و اولویت‌های زمین مانده کشور، یک مسئله اساسی دیگر در اصلاح نظام آموزش عالی است.

۴۴- عملیاتی سازی مسئله معوقات بانکی

در حال حاضر نظام بانکی علی رغم آنکه بخش اعظم نقدینگی کشور را خلق می‌کند (بیش از ۸۰ درصد)، به جای هدایت نقدینگی به بخش‌های مولد اقتصاد، آنها را در قالب تسهیلات کلان در اختیار شرکت‌های زیرمجموعه خود قرار داده و علاوه بر نابودی بخش تولید در کشور، سبب بروز اختلالات بزرگ در نظام اقتصادی کشور را پدید می‌آورند. بخش مهمی از این تسهیلات هم به معوقات تبدیل شده و از آنجا که بانک تمایلی به پیگیری و زنده کردن معوقات

ندارد، زمینه را کد شدن بخش مهمی از نقدینگی کشور مهیا می‌شود. بر همین اساس "نمایندگان مردم" باید مسئله را به طور جدی در مجلس دهم پیگیری نمایند.

۴۵. اصلاح نظام بانکی و جلوگیری از انحراف در هدایت نقدینگی

نظام بانکی از سیاست‌های کلان اقتصادی کشور تبعیت نمی‌کند. برای نمونه در سال ۹۰ بر اساس مصوبه شورای پول و اعتبار، باید ۲۰ درصد منابع بانکها به بخش کشاورزی اختصاص پیدا میکرد، اما این عدد در بانکهای دولتی ۱۵ درصد و در بانکهای خصوصی تنها ۷ درصد بود. همچنین در بخش صنعت و معدن بر اساس مصوبه باید ۳۶ درصد تخصیص منابع صورت می‌گرفت اما نظام بانکی تنها ۲۴ درصد از منابع خود را به این بخش اختصاص داده بود. بدون شک اصلاح نظام بانکی و جلوگیری از انحراف در هدایت نقدینگی نقش بسزایی در اصلاح وضعیت اقتصادی کشور دارد و "نمایندگان مجلس" باید با تدوین قوانین و پیگیری‌های خود بانک مرکزی را وادار به مهار نظام افسارگسیخته بانکی کشور کنند.

۴۶. جذب سرمایه خارجی، باهدف انتقال فناوری و توانمندسازی داخلی

دولت یازدهم در ماه‌های اخیر قراردادهایی با شرکت‌های خارجی اجرا کرده است. با توجه به سیاست‌های اقتصاد مقاومتی، اولویت اول در بستن قراردادها جذب سرمایه خارجی، انتقال فناوری و توانمندسازی شرکتهای داخلی است، لذا "نمایندگان مجلس دهم" باید تلاش کنند تا این مهم به نحو احسن محقق شود و کشور ما به یک وارد کننده صرف کالاهای مصرفی تبدیل نشود.

۴۷. توسعه ظرفیت‌های پالایشگاهی در کشور

حدود بیست سال است که هیچ پالایشگاهی در کشور ساخته نشده است. این وضعیت ریشه در افکاری دارد که تولید فراورده‌های نفتی را به صرفه ندانسته و واردات آن را توصیه می‌کند. این نوع نگاه در سطوح بالای صنعت نفت غلبه داشته و در نتیجه طرح‌های پالایشی کشور در سال‌های گذشته کمترین توجه به آنها شده است. برای نمونه پالایشگاه ستاره خلیج فارس در سال‌های اخیر ماهیانه تنها ۲ درصد پیشرفت داشته و اکنون به مرز ۸۶ درصد رسیده است. در صورتیکه این پالایشگاه قرار بود امسال افتتاح شود اما سرانجامش نامشخص است. پروژه دیگر پالایشگاه آناهیتا

۴۸. ترجیح منافع ملی بر منافع محلی و استانی

یکی از ضرورت‌های سیاست صنعتی، آمایش سرزمینی است به این صورت که نحوه چینش صنایع متناسب با مناطق مختلف جغرافیایی و منابع طبیعی اطراف آن سامان یابد. تدوین سیاست صنعتی مسئله‌ای فرا وزارتخانه‌ای است و وظیفه مجلس، مطالبه آن از دولت خواهد بود. "نمایندگان مجلس" باید منافع ملی را بر منافع محلی و استانی خود ترجیح دهند و به دنبال کشاندن صنایع به مناطق حوزه انتخابیه خود نباشند که در این صورت سیاست صنعتی نوشتن نیز سودی نخواهد داشت.

۴۹. هدایت بانک ها در ارائه تسهیلات به تولیدکنندگان

در شرایط فعلی کشور، تأمین سرمایه برای واحدهای تولیدی با توجه به کمبود سرمایه در گردش، از مهمترین نیازهای حوزه تولید می باشد. متأسفانه بانکها تسهیلات گران در اختیار تولیدکنندگان قرار داده که برای آنها صرفه اقتصادی نداشته و در نتیجه از اخذ وام منصرف می شوند و تنها در شرایط اضطرار آن را تهیه کرده و وارد دور باطلی از پرداخت بهره به بانکها می شود. در مورد تضمین بانکی نیز بانکها وثایق سنگین از تولیدکنندگان طلب می کنند که توان تأمین آنها در تولیدکنندگان وجود ندارد. لذا "نمایندگان مجلس شورای اسلامی" نقش مهمی در تأمین منابع مالی برای بخش تولید دارند.

۵۰. نظارت دقیق بر روند خصوصی سازی آموزش و پرورش

مهمترین خطری که در حال حاضر نظام آموزش و پرورش کشور را تهدید می کند، جریان هایی است که به دنبال خصوصی سازی حداکثری در آموزش و پرورش هستند. ارائه لایحه تأسیس و اداره مدارس و مراکز آموزشی و پرورشی غیردولتی که در مجلس مطرح شده نقاط ابهام و تاریک فراوانی دارد به نحوی که بسیاری از اساتید این حوزه نسبت به آثار آن اعلام خطر کرده اند. نمایندگان مجلس دهم باید توجه داشته باشند که آموزش و پرورش یکی از حوزه های راهبردی کشور بوده و نباید حاکمیت از آن کنار گذاشته شود. مقوله آموزش و پرورش اساساً خارج از اصل ۴۴ قانون اساسی (اصل خصوصی سازی) و در بند یک اصل ۴۳ قانون اساسی دیده شده است.

